

ورزش نیشابور

پیشرفت مشهد در آموزش فوتبال

رئیس کمیته آموزش فدراسیون در کارگاه دانش‌افزایی مربیان حرفه‌ای A و B آسیا گفت: مشهد اقدامات خوبی را در بحث آموزشی آغاز کرده و آموزش خوبی در این حوزه داشته است. میرشاد ماجدی افزود: این دوره در چند استان دیگر هم به صورت همزمان در حال برگزاری است و باید همه استان‌ها به برگزاری این دوره‌ها توجه کنند.

وی اظهار داشت: مشهد در بحث آموزش اقدامات خوبی را آغاز کرده و به نسبت پیشرفت خوبی هم داشته است؛ امیدوارم این دوره‌ها همچنان منظم برگزار شود و مربیان استانی بخصوص جوان‌ترها از این فرصت استفاده کنند.

کسب عنوان قهرمانی مسابقات

فوتسال توسط کارکنان زندان نیشابور

کارکنان زندان نیشابور در مسابقات فوتسال دستگاه‌های وابسته به قوه قضائیه شهرستان نیشابور عنوان قهرمانی را از آن خود کردند. مسابقات فوتسال

دستگاه‌های وابسته به قوه قضائیه شهرستان با حضور تیم‌های ادارات دادگستری، ثبت اسناد و املاک، زندان و تیم بنیاد شهید و ایثارگران به عنوان تیم میهمان، به صورت دوره‌ای در محل سالن انقلاب برگزار شد. در این دوره از مسابقات و پس از انجام هفت مسابقه، تیم‌های اداره زندان نیشابور، اداره ثبت اسناد و املاک، دادگستری و بنیاد شهید و ایثارگران به ترتیب مقام‌های اول تا چهارم را کسب نمودند. گفتنی است، در مراسم اختتامیه که با حضور رئیس ادارات دادگستری، زندان، ثبت اسناد و املاک و رئیس هیئت فوتسال شهرستان در محل سالن ورزشی انقلاب شهرستان برگزار شد، از تیم زندان نیشابور به عنوان تیم نخست مسابقات و نیز سرپرستان تیم‌های شرکت کننده با اعطای هدایا، لوح تقدیر و تندیس تجلیل شد.

فرهنگ

آیا مدیرکل ورزش و جوانان خراسان رضوی ۲ سال پیش از مدیر شدنش حکم صادر کرده است؟

ابلاغ حکمی که عواقبش به ۳ سال

پیش برمی‌گردد!

هاشم رسائی فر: چند روز پیش مدیرکل ورزش و جوانان خراسان رضوی زحمت کشیدند و سرپرست برای اداره ورزش و جوانان شهرستان نیشابور معرفی کردند. پس از این اتفاق میمون به رسم اتفاقاتی اینچنینی رونوشت‌هایی از حکم ابلاغ شده برای افراد و مدیران دستگاه‌های مرتبط با حکم ارسال می‌شود تا آن‌ها در جریان تغییر و تحولی که ایجاد شده، قرار بگیرند. در جریان ابلاغ حکم، محسن کاوه به عنوان سرپرست اداره ورزش و جوانان نیشابورانتخاب شد اما اتفاقی تاریخی افتاد که همه مناسبات مسئولیتی و محاسبات جغرافیایی را بهم ریخت.

نخستین رونوشت حکم سرپرست جدید خطاب به حجت‌الاسلام سبحانی‌پا زده شده است، رونوشتی که در آن مسئولیت وی را یکی از نمایندگان شهرستان قید نموده در حالی که از پایان دوره گرامی و چنانچه نمایندگان شهرستان نیشابور و شهر فیروزه در مجلس هستند و بیش از سه سال از این جریان می‌گذرد!

نکته بعدی در نگارش حوزه انتخابیه نماینده موردنظر است که با قدری توجه متوجه این جریان می‌شوید که عنوان نماینده مردم نیشابور و فیروزه در مجلس است! حالا چه سنخیتی در حوزه جغرافیایی فیروزه که نیشابور و فیروزه وجود دارد سؤالی مهم است که در رونوشت مورد نظر به آن توجهی نشده است.

و نکته بعدی رونوشت‌های ارسالی جای خالی حمید گرامی به عنوان نماینده شهر نیشابور در مجلس شورای اسلامی است که اصلاً دیده نشده و به جای وی رونوشت برای فردی زده شده که دوره قبل نماینده بوده، این سانسور و جایگزینی چه معنایی می‌تواند داشته باشد باید پاسخ‌رسان را مجموعه اداره کل ورزش و جوانان خراسان رضوی بدهد.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

روزگار خراسان بود و شعر هم می‌سرود و خوب هم می‌سرود، منزل آیدیش پر گل و برای ما در شعر خراسان فقط تأسف به جا گذاشت.

از طرفی به علت نزدیک‌تر بودن سن و سال به نسل بعد، با آن‌ها نیز تعاملی سازنده و هم‌فکران فقط تأسف به جا گذاشت.

این دونسل بود.

شاعران از استاد امیر بزرگ می‌گویند

سخن سرای آینه‌ها

جلیل فخرایی ♦ استاد امیر بزرگ خراسانی، شاعر پیشکسوت پس از تحمل یک دوره رنج بیماری سرطان صبح روز پنجشنبه گذشته دارفانی را وداع گفت. پیکر این شاعر پیشکسوت در مقبره‌الشعرا در جوار حکیم توس و در کنار یاران خراسانی خویش آرام گرفت.

امیر غلامحسین بزرگ متخلص به امیر مشهور به امیر خراسانی فرزند حاج حسن معمار مشهدی متولد اول خرداد ماه ۱۳۲۱ شمسی در مشهد محله کهن نوغان چشم به جهان گشود. استاد امیر دانش آموخته هنرهای زیبا و دانشگاه آزاد شاخه نقاشی و بازنشسته دانشگاه علوم پزشکی است.

استاد امیر بزرگ شاعر، نویسنده، نقاش و مدرس ردیف‌های دستگاهی آواز اصیل ایرانی بود. وی مؤسس نخستین انجمن ادبی جوانان در دهه ۴۰ به نام انجمن ادبی امید جوان بود. مدیر چندین انجمن ادبی از سال ۵۰ تا ۶۰ با همیاری دوستان صمیمی‌اش، استادان برجسته شعر خراسان آقایان کمال قهرمان، صاحبکار، باقرزاده، قدسی، بی‌گناه، نجویمان، صدیق و... بودوی از یاران قدیمی و دائمی انجمن استاد بزرگ فرخ و انجمن غزلسرایی نامی خراسان تاکنون ۱۰ عنوان مجموعه شعر و چهار عنوان رمان و داستان منتشر کرده، به علاوه مقالات متعدد ادبی هنری و نیز سفرنامه شیوا و شاعرانه حج و رمان شورانگیز و مجموعه فاخر حمام باغ را در دست چاپ داشت.

امیر بزرگ خراسانی، ریاست انجمن شعر و فرهنگ و ارشاد مشهد به نام باز خراسان، دبیری چهار دوره جشنواره شعر رضوی مشهد و داوری چندین جشنواره شعر و عضویت در اتاق فکر اصحاب فرهنگ و هنر خراسان را در کارنامه خود دارد. وی که به شاعر آینه‌ها نیز شهرت دارد در طول نیم قرن کار ادبی و هنری خود، شاگردان زیادی در شعر و ادب و هنر پرورش داده است. بزرگ خراسانی خالق ۱۵ اثر شامل «برگی از دیوان امیر»، «سخن آینه‌ها»، «شعر و شاعری در آینه زمان»، «گزیده ادبیات فارسی شماره ۶۸»، «از شرنگ و شطح»، «هزاج عاشقی»، «فصل عطش» و «رها در ناکجا آباد» و... است. وی همچنین تاکنون ۲۱ اثر «شورانگیز» و مجموعه داستانی «رها در ناکجا آباد» و همچنین مجموعه دیگری به نام «سفرنامه حج» را به رشته تحریر درآورده است. او از شاعران معاصر فارسی زبان بود که در وصف اهل بیت نیز اشعار بسیاری سروده است.

استاد امیر بزرگ خراسانی، یکی از شاعران قدیمی که خدمات وی در شعر خراسان در خور و ارزنده محسوب می‌شود و تأثیر وی بر شاعران جوان در انجمن‌ها و جلسات شعری مشهد و خراسان را می‌توان به وضوح دید.

نقل و سبک اصفهانی ♦ خسرو احتشامی، شاعر پیشکسوت اصفهانی نیز به خبرنگار ما گفت: در ۵۰ سال دوستی من با استاد، ایشان را فردی صادق، کریم و بزرگوافرماقتم، وی به مضامین هندی و سبک اصفهانی بسیار تسلط داشت و بیشتر تحت تأثیر محمد قهرمان بود و به زیبایی غزل می‌گفت.

طبع روان و آشنایی به مبانی شعر ♦ محمدعلی مجاهدی، شاعر آیینی هم به قدس گفت: استاد بزرگ از شعرای مطرح خراسان بود. پیش از انقلاب در انجمن ادبی فرخ او را می‌دیدم. طبع روان و آشنایی به مبانی شعر از ویژگی‌های وی بود. او در زمینه شعر آیینی جایگاه مطرحی برای خود کسب کرد. فقدان وجود وی موجب تألم جامعه شعری ایران و بویژه خراسان است و بسیار متأسفم که وجود این چنین شاعر بزرگوار را در شعر خراسان و ایران از دست داده‌ایم اما از طرفی خوشحالیم که شاگردانی که وی پرورش داده است، شخصیت‌های درخشانی در شعر کشور هستند.

نمایندگی شایسته از شاعران خراسان ♦ حبیب‌الله بیگانه، شاعر پیشکسوت خراسانی هم اظهار داشت: عزیزترین یارام بزرگ که روزی و روزگاری محفل آرای

مدیر کل فرهنگ و ارشاد خراسان رضوی هم در پیام جداگانه‌ای درگذشت این شاعر خراسانی را تسلیت گفت. در پیام جعفر

در پی درگذشت این شاعر، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پیام تسلیتی صادر کرد. در متن پیام سیدعباس صالحی آمده است: «خبر درگذشت شاعر و هنرمند شهیر خراسان، استاد امیر بزرگ خراسانی پس از تحمل دوره سخت بیماری موجب تأثر شد. مصدحات دفتر زندگانی او به هنرهای اصیل ایرانی مزین گشته بود.

اینجانب فقدان این استاد و شاعر خراسانی را به اهالی فرهنگ و هنر و خانواده آن مرحوم صمیمانه تسلیت می‌گویم و از درگاه ایزد متعال علو درجات و رحمت واسعه برای آن هنرمند فقید و صبر و شکیبایی بازماندگان محترم را خواستارم.»

مدیر کل فرهنگ و ارشاد خراسان رضوی هم در پیام جداگانه‌ای درگذشت این شاعر خراسانی را تسلیت گفت. در پیام جعفر

رودخانه کوچک- ثابت کردن- باالستعداد ۲. کم قیمت - اشاره به دور- باران و برف ۳. مخلوط آرد و آب- جرات- سرنیزه- خیزه کمد ۴. دریاچه‌ای در ترکیه- بالا- چندین روح- جواب مثبت بی‌ادبانه ۵. از خواهران برونه- دو غده کوچک در گلو- عامل انتقال وراثت- تالی جامه ۶. خمیازه- بیرونی ۷. دیواربلند- ظل- سالادی برطرفدار از سینه‌مرغ، سبب زمینی، خیارشور، نخودسبز و ... ۸. خرمن ماه - ابر زمینی - شلوار چین- ستاره ۹. سمت چپ- محل اجرای نمایش توسط حیوانات- رشد و بالیدن ۱۰. ایلات و طوایف- کشوری آفریقای به مرکزیت «کامیلا» ۱۱. دل‌آزار کهنه- زنده- خواهر و برادر غیراصلی - علامت جمع فارسی ۱۲. حرف همراهی- راهرو سروشیده- صوت شگفتی- اسباب زندگی ۱۳. نومید- زدن پنهان‌گیر- شهر آرزو- نابودشونده ۱۴. گران‌بها- حمله و یورش- قابل لمس ۱۵. سلول- قطرات آن بسیار دلفریب و آرامش‌بخش است.

خادر در حداقل دو رودخانه شاندیز و نغندر قرار گرفته است. براساس تحقیق باستان شناسان، قدمت روستا به ۱۰۰۰ سال می‌رسد. در قسمت غربی روستا محلی به نام سرچشمه وجود دارد که به واسطه وجود قناتی پرآب، از دوره ناصرالدین شاه مورد توجه بوده است. در پایتخت روستا و در پایین کوهی از جنس «کنگلو» اثری دست‌ساز وجود دارد که بنا بر گفته اهالی، آتشکده بوده است. از جمله مکان‌هایی که مردم قدیمی روستا به آن باور داشتند، اتاقکی است که آن را «آغل سرفه» می‌نامند؛ آن‌ها بیماری را که سرفه می‌کرد به آنجا برده و همان‌جا برایش خاکی می‌پختند و به خوردش می‌دادند. همچنین علاوه بر قبرستانی مربوط به دوره قاجار، یکی از بی نظیرترین اینبیه‌ها و جاذبه‌های گردشگری در این روستا وجود دارد. این اثر شامل مجموعه‌ای است از بناها و آثار سنگی است که در دل کوه ایجاد شده و از آثار دوران غارتزینی مردمان بومی این منطقه است. از جمله دو خانه به شکل دخمه کنده شده در دل کوه چنان جذباتی دارد که برای لحظاتی انسان را به گذشته‌های دور می‌برد. در بالای این دو دخمه نیز آثار دیگری همچون پله‌ها، حوضچه‌ها و طاق‌هایی که بر سنگ کوه کنده شده و شکوه و عظمت خاصی دارند، به چشم می‌خورد. همچنین چشمه و قناتی که مقابل این دو خانه کمرب وجود دارد، به همراه درختان بلند چنان اطراف آن بسیار دلفریب و آرامش‌بخش است.

خادر در حداقل دو رودخانه شاندیز و نغندر قرار گرفته است. براساس تحقیق باستان شناسان، قدمت روستا به ۱۰۰۰ سال می‌رسد. در قسمت غربی روستا محلی به نام سرچشمه وجود دارد که به واسطه وجود قناتی پرآب، از دوره ناصرالدین شاه مورد توجه بوده است. در پایتخت روستا و در پایین کوهی از جنس «کنگلو» اثری دست‌ساز وجود دارد که بنا بر گفته اهالی، آتشکده بوده است. از جمله مکان‌هایی که مردم قدیمی روستا به آن باور داشتند، اتاقکی است که آن را «آغل سرفه» می‌نامند؛ آن‌ها بیماری را که سرفه می‌کرد به آنجا برده و همان‌جا برایش خاکی می‌پختند و به خوردش می‌دادند. همچنین علاوه بر قبرستانی مربوط به دوره قاجار، یکی از بی نظیرترین اینبیه‌ها و جاذبه‌های گردشگری در این روستا وجود دارد. این اثر شامل مجموعه‌ای است از بناها و آثار سنگی است که در دل کوه ایجاد شده و از آثار دوران غارتزینی مردمان بومی این منطقه است. از جمله دو خانه به شکل دخمه کنده شده در دل کوه چنان جذباتی دارد که برای لحظاتی انسان را به گذشته‌های دور می‌برد. در بالای این دو دخمه نیز آثار دیگری همچون پله‌ها، حوضچه‌ها و طاق‌هایی که بر سنگ کوه کنده شده و شکوه و عظمت خاصی دارند، به چشم می‌خورد. همچنین چشمه و قناتی که مقابل این دو خانه کمرب وجود دارد، به همراه درختان بلند چنان اطراف آن بسیار دلفریب و آرامش‌بخش است.

خادر در حداقل دو رودخانه شاندیز و نغندر قرار گرفته است. براساس تحقیق باستان شناسان، قدمت روستا به ۱۰۰۰ سال می‌رسد. در قسمت غربی روستا محلی به نام سرچشمه وجود دارد که به واسطه وجود قناتی پرآب، از دوره ناصرالدین شاه مورد توجه بوده است. در پایتخت روستا و در پایین کوهی از جنس «کنگلو» اثری دست‌ساز وجود دارد که بنا بر گفته اهالی، آتشکده بوده است. از جمله مکان‌هایی که مردم قدیمی روستا به آن باور داشتند، اتاقکی است که آن را «آغل سرفه» می‌نامند؛ آن‌ها بیماری را که سرفه می‌کرد به آنجا برده و همان‌جا برایش خاکی می‌پختند و به خوردش می‌دادند. همچنین علاوه بر قبرستانی مربوط به دوره قاجار، یکی از بی نظیرترین اینبیه‌ها و جاذبه‌های گردشگری در این روستا وجود دارد. این اثر شامل مجموعه‌ای است از بناها و آثار سنگی است که در دل کوه ایجاد شده و از آثار دوران غارتزینی مردمان بومی این منطقه است. از جمله دو خانه به شکل دخمه کنده شده در دل کوه چنان جذباتی دارد که برای لحظاتی انسان را به گذشته‌های دور می‌برد. در بالای این دو دخمه نیز آثار دیگری همچون پله‌ها، حوضچه‌ها و طاق‌هایی که بر سنگ کوه کنده شده و شکوه و عظمت خاصی دارند، به چشم می‌خورد. همچنین چشمه و قناتی که مقابل این دو خانه کمرب وجود دارد، به همراه درختان بلند چنان اطراف آن بسیار دلفریب و آرامش‌بخش است.

خادر در حداقل دو رودخانه شاندیز و نغندر قرار گرفته است. براساس تحقیق باستان شناسان، قدمت روستا به ۱۰۰۰ سال می‌رسد. در قسمت غربی روستا محلی به نام سرچشمه وجود دارد که به واسطه وجود قناتی پرآب، از دوره ناصرالدین شاه مورد توجه بوده است. در پایتخت روستا و در پایین کوهی از جنس «کنگلو» اثری دست‌ساز وجود دارد که بنا بر گفته